

Kl. 17:48

Morten Østergaard (RV):

For referatets skyld vil jeg lige sige, at vi var flere med på turen der; det var ikke sådan, at hr. Søren Krarup og jeg sådan var på ekskursion til Sydeuropa.

Dernæst vil jeg sige, at jeg tror, vi er kommet så langt ud på overdrevet, at det er svært for de fleste at følge med.

Det, der er afgørende, og som jeg nu kan forstå er forskellen mellem hr. Søren Krarups synspunkt og mit, er, at jeg gerne vil forebygge kriminalitet; jeg vil gerne sætte ind over for de her unge, som for langt de flestes vedkommende er kendt af deres kommune, af det sociale system, inden de bringer sig selv i de her kriminelle forhold. Dem vil jeg gerne gøre en indsats for, inden de skader andre mennesker med deres kriminalitet. Hr. Søren Krarup vil behandle dem med den respekt, at de skal straffes, når kriminaliteten er indtruffet. Jeg foretrækker det første, og jeg tror faktisk også, at de potentielle ofre for kriminaliteten gør det.

Kl. 17:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgere, så vi fortsætter i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Line Barfod fra Dansk Folke... vrøvl ... fra Enhedslisten. (*Line Barfod: Tak!*). Nu var vi ved at komme for langt ud. Beklager.

Kl. 17:48

(Ordfører)**Line Barfod (EL):**

Det er rigtig vigtigt at tage alvorligt, at der er mennesker, der bliver udsat for kriminalitet, og endnu flere, der er utrolig utrygge på baggrund af, hvad de hører i medierne, og hvad de selv hører fra andre. Derfor er det vigtigt, at vi tager fat på at se på, hvad vi kan gøre både for at forebygge, at der sker kriminalitet, og for at hjælpe dem, der bliver udsat for kriminalitet, og for også at tage fat i den utryghed, som folk har, og give dem nogle muligheder for at handle. For det værste ved utrygheden er, hvis man bliver afmægtig. Det bedste er, hvis man faktisk føler, at man har mulighed for at gøre noget.

Derfor er jeg også meget glad for initiativer som det, der er taget på Nørrebro, hvor en lang række borgere er gået sammen om at sige: Vi vil ikke acceptere vold, vi vil ikke acceptere våben i gaderne, vi gør noget for at stoppe det. Det er mennesker, der bor i det i deres hverdag, og mennesker, der arbejder med det, der er gået sammen, og en lang række af de initiativer, der

nu bliver taget, retter sig mod at forebygge kriminalitet, retter sig også mod at forebygge, at børn og unge kommer ud i kriminalitet. Jeg tror langt mere på, at det er den vej, vi skal gå, end det at nedsætte den kriminelle lavalder, som Dansk Folkeparti foreslår. Derfor kan jeg heller ikke støtte det forslag.

Der er ingen tvivl om, at der er brug for, at vi gør langt mere for at hjælpe dem, der bliver udsat for kriminalitet. Det er rigtig vigtigt at sikre hjælp til ofrene. Noget af det, som mange ofre siger de har brug for, er meget hurtigt at få den hjælp, de har behov for, meget hurtigt at få en afklaring af, hvad der kommer til at ske med sagen. Rigtig mange ønsker også en mulighed for konfliktmægling og for, at de selv er en del af den løsning og den reaktion, der skal være, frem for at konflikten bliver taget fra dem. Det er det, man diskuterer i større og større omfang, ikke så meget i Danmark, men i resten af verden. Men der er også folk i Danmark, der arbejder hårdt for det i stærk modvind fra Dansk Folkeparti, der i den grad er imod, at ofrene skal have den mulighed, som mange ofre selv ønsker, for at mødes med gerningsmanden, skælde ud på ham, få sat ansigt på og få lavet nogle klare aftaler om, hvad der skal ske. Jeg tror tværtimod på, at det er vejen frem for rigtig mange for at få en bedre hjælp.

Jeg tror på, at det er noget af det, vi også skal se på i forhold nogle af dem, der er under 15. Hvordan kan vi øge konfliktmæglingen? Det er det, som rigtig mange skoler arbejder med, har gode resultater med, og som der er brug for flere ressourcer til – at man lærer børnene, fra de er små, at når der er sket en konflikt, så er det ikke nok med, at nogen bare får en skideballe eller en kortvarig straf. Nej, så er man nødt til at snakke om, hvad der er foregået, man er nødt til at stå til ansvar for sine handlinger, sige undskyld til den, man har gjort noget imod, og man er også nødt til sammen at finde en løsning på, hvad man gør fremover.

Så hvis der f.eks. er et barn, der har slået et andet i skolegården, lader man det ikke bare være ved, at barnet får at vide, at det må det ikke, eller ved, at barnet bliver sat uden for døren. Nej, så er barnet nødt til også at sige undskyld og prøve at forstå, hvad det betyder for den, der er blevet slået, og lave en aftale om, hvordan man sikrer, at man fremover kan komme i skolegården uden at være bange for at blive slået. Det tror jeg har langt større betydning på længere